

Adventsviering

Op dinsdag 16 december heeft een groot aantal vrijwilligers samen kunnen genieten van een mooie en indrukwekkende adventsviering met als thema “een nieuw begin”.

Advent is de christelijke voorbereiding van vier weken voor Kerstmis, afgeleid van het Latijnse woord voor “komst”(adventus), waarin gelovigen uitkijken naar de geboorte van Jezus door te reflecteren op hoop, vrede, vreugde en liefde, vaak gesymboliseerd door het aansteken van de vier kaarsen op een adventskrans.

Onze, inmiddels ex-pastor Kitty, was er wederom in geslaagd om een mooi programma samen te stellen, een combinatie van zang, gedichten en een persoonlijk kerstverhaal. De liederen werden muzikaal begeleid door onze “huispianiste” Caroline.

De avond werd mede opgeluisterd met muziek van het trio Stella Musica, bestaande uit mezzo-sopraan Henriette, Wouter en Ben die, respectievelijk, de “Luit” en de “Viola da Gamba” bespeelden. Zij trakteerden ons o.a. op een Zweeds kerstlied, een 17^e -eeuws Italiaans wiegelied, een lied over een oud Hollands kerstverhaal, verteld door herders en, tot slot, een mooie muzikale bijdrage van een Italiaanse componist.

Kitty opende de avond, heette iedereen welkom en zei: ik ben eigenlijk al weg maar vind het nog zo leuk om te doen en daarom sta ik hier!

Zij begon met een gedicht van Toon Hermans, genaamd **Cirkel**.

Ik heb gezocht – gevonden en verloren – en weer opnieuw gezocht – totdat ik het weer vond – een mens wordt zoveel meer – dan eens geboren – en voor wie zoekt – is op een dag – de cirkel rond.

Een nieuw begin, dat geldt ook zeker voor het Aandachtscentrum met een nieuwe pastor en een nieuwe coördinator. Het afgelopen jaar was niet altijd makkelijk maar met elkaar hebben we het gered. Je kunt altijd op nieuw beginnen. Het gedicht van Toon slaat dus ook echt op mij.

Kitty zou Kitty niet zijn zonder een **mooi kerstverhaal**.

Ze kwam op, verkleed als herder Samuel.

God hoort mij want ik ben herder, zo begon ze. Op de velden hadden wij een hard leven onder de Romeinse bezetter. Het waren rovers die ons regelmatig van onze lammeren beroofden. We moesten vaak zware lasten dragen en soms liepen we dan verder dan vereist was en brachten ze hiermee in verwarring.

Wij herders hebben een slechte reputatie, we zijn niet schoon en hebben teveel vrijheidszin. Ons eigen, Joodse, volk is verdeeld.

Er is enorm veel armoede en voor die mensen moeten wij, volgens de Thora, juist zorgen. Mijn leven veranderde op een donkere nacht. We hoorden muziek van engelenkoren en toen we hen volgden vonden we een kind in een voederbak, samen met zijn vader en moeder. De liefde was voelbaar aanwezig. Is onze redder hier? Dit kind dat ons met zijn heldere ogen aankeek?

Een nieuwe kracht, ons verantwoordelijkheidsgevoel, borrelde omhoog. Ik zou alles doen om vooral "menselijk" te blijven. Dat is niet zo makkelijk in moeilijke tijden. Daarom ben ik hier zo graag. In deze stal, het Aandachtscentrum. Dat kwetsbare kind heeft een ander nodig. En dat doen jullie met z'n allen, het opvangen van de kwetsbaren in onze samenleving. De Advent is het uitzicht naar het licht, Kerst de geboorte van een kind. Mens worden, echt "mens" worden is belangrijk.

Na de, rijk voorziene, maaltijd namen we afscheid van Renate die maar liefst 17 jaar als vrijwilligster voor het AC actief is geweest. Elisabeth sprak mooie woorden en overhandigde haar het, inmiddels bekende, boek: De jongen, de mol, de vos en het paard in een vertaling van Arthur Japin.

Josephine